

ODWIESZONY (2) *part praet pass pf*

Oba o oraz e jasne.

pl N subst odwieszon(e) (1). ◇ A subst odwieszoné (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

W funkcji przymiotnika: Obwisły, zwisający (2) : Wargi v vřt wielgie á barzo rozczóřle y teź odwieřřzone iako dwie kieřbafie, więcey głupiego niź mądrego znamio(nuje). GlabGad Ov; Wolé álbo gárłá odwieřřoné Cieplice léczą. Oczko [43]v.

*Cf **ODWIESISTY, ODWISŁY***

ZZa